

INTERJÚ

Lupescu Radu történész, egyetemi oktató a múlt nyilvánossá tételéről

4.

OKTATÁS

Nyelvtanulás: hagyományosan iskolában vagy interneten?

7.

SZABADIDŐ

Metropol, egy erdélyi rockbanda fél évszázada a színpadokon

10.

5 948491 1060019 18032

Forog a korong az Érmelléken...

A fazekasság, mint fő vonzerő a kézműves és hagyományőrző napokon

FOTÓ: SÜTŐ ÉVA

A VI. Érmelléki Kézműves és Hagományőrző Napokon kézzel gyártott termékeket a rendezvény végén bemutatták az érdeklődőknek

A kézművesség nem más, mint a hagyományos népi művesség, a kézi gyártás régi céhes hagyományainak tisztelete. Az így készült termékeknek van egy sajátos minőségi követelményrendszerük, aminek meg kell felelniük. A kézműves munka reneszánszának és újbó-

li megbecsülésének egyik akadályja, hogy a kézművesek tárgyai nem tudnak versenyezni a tömegcikkgyártás olcsó, értéktelen termékeivel. A kézi gyártás rejtelmeibe vezették be a gyerekeket a VI. Érmelléki Kézműves és Hagományőrző Napokon.

6.

NÁNÓ
CSABA

VEZÉRCIKK

Ember embernek nem érti szavát

Klasszikusunktól úgy tudtuk, hogy „Dunának, Oltnak egy a hangja”. Am szép lassan kiderült, tájainkon nemhogy a két folyó, de ember embernek sem érti a szavát, mi több, az érettségi eredményeket elnézve a magyar gyerek román kölcnek sem érti beszédét. Ez is okot adhat arra, hogy a rohamléptekkel közeledő nagy egyesülés évfordulóján a mérleg nyelve újra átbillenjen a magyargyűlölők javára. A románság „nagy bulijának” előestéjén a szász származású román államfő azzal járult hozzá a helyzet fokozásához, hogy alkotmányossági kifogást emelt a közigazgatási törvénykönyv minden olyan rendelkezése ellen, amely túlmutat az alaptörvényben rögzített anyanyelv-használati jogon, vagy

megengedő módon értelmezi azt. Vagyis 17 éve hatályos, nemzetközi szerződésekben is szereplő kisebbségi jogokat törölne el.

Ilyen körülmények között ne csodálkozzunk, hogy a román állam ott tesz keresztbe a magyar kisebbségnek, ahol csak tud. Élég, ha a nemrégiben „visszaállamosított” gyulafehérvári Batthyáneumra, Bekéék elzárására, a nagyváradi kétnyelvű utcanévtáblák kálváriájára, a székely zászlók miatt állandósult zaklatásra gondolunk.

Am minden képezetet felülmúl egy olyan akció, amit egy magát bizonyára roppant viccesnek gondoló „óslakos” bukaresti vitt véghez a napokban. Az illető ugyanis fényképet, születési és elha-

lálózási dátumot tartalmazó képzeletbeli sírkövet állított Sepsiszentgyörgy polgármesterének egy közösségi portálon. Sértő feliratot is körmölt mellé: „ma este, a munkaidő végeztével, miközben kilépett a polgármesteri hivatalból, pontosan Antal Árpád polgármester nagy és teljesen üres fejére esett a Románia zászlója mellé kitűzött gyászlobogó. Is-ten bocsásson meg az ostobának!”

A közösségi háló sok mindent megtűr, de az már kicsit furcsa, hogy a diszkriminációellenes tanács sok esetben rendkívül elnézően viselkedik az elkövetőkkel szemben. Néha kiszab egy-egy jelképesnek is alig mondható büntetést, aztán minden ugyanúgy megy tovább. Elgondolkodtató, ami kiérző-

dik a sorozatos támadásokból: tudniillik az, hogy a 100 éves Romániát ért minden szerencsétlenségért „az idegenek” a hibásak. A történelem pedig bebizonyította: a bűnbakkeresés szörnyeket szül. Az állampolitikai szintre emelt idegengyűlölet pedig etnikai tisztogatáshoz vezethet.

A Duna és az Olt hangja régen nem lel egymásra. Ha volt is esély arra, hogy a Romániában élő nemzetiségek közös nevezőre találjanak, ez a remény egyre távolabbinak tűnik. A száz év megünneplésének közeledte mintha egyre fokozná a rágalomhadjáratot ellenünk. Hiszen a mindenkori román politika nagy álma mindig is a nemzetállam volt – ha lehet, nélkülünk...